

Κερκύρας: «Πόση πίστη, όταν επανέλθει ο Κύριός μας, θα βρει στην ανθρωπότητα;»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Την Θεομητορική εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου εόρτασε σε πολλές ενορίες η Ιερά Μητρόπολις Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών, και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος χοροστάτησε, λειτούργησε και ομίλησε στην ενορία των Εισοδίων της Θεοτόκου εις το χωρίον Δάφνη της Βορείου Κερκύρας.

Στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό πέραν της συμμετοχής των κατοίκων της ενορίας, εκκλησιάστηκαν και ο Αντιδήμαρχος Καθημερινότητας κ. Νικόλαος Μουζακίτης, ο

Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Βορείου Κερκύρας κ. Παναγιώτης Παπαδάτος και ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου κ. Δημήτριος Τσιλιμπάρης. Στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία συμμετείχε και μία ομάδα προσκυνητών από την Ιερά Μητρόπολη Ιλίου, Αχαρνών και Πετρούπολεως, συνοδευόμενοι από τον ευλαβή εφημέριο και Ιεροκήρυκα π. Διονύσιο. Ειρήσθω δε ότι οι προσκυνητές, πέραν του ευλαβούς προσκυνήματος εις τον Άγιο Σπυρίδωνα, ήρθαν να γνωρίσουν τον τόπον από όπου άρχισε την διακονία του ο ποιμενάρχης τους Μητροπολίτης Ιλίου κ. Αθηναγόρας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του έλαβε αφορμή από το αποστολικό ανάγνωσμα. Αφού εξήγησε τη διάταξη του Ναού του Σολομώντος εις τον οποίο εισήλθε η Παναγία μας «ώς τριετίζουσα δάμαλις» εις τα Άγια των Αγίων, την οποία υπεδέχθη ο Αρχιερέυς Ζαχαρίας και εξήλθε εκ του Ναού δωδεκαετίζουσα, ο Σεβ. ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι η είσοδος της εις τα Άγια των Αγίων ήταν προαναγγελμένη από τους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης και ιδιαίτερα από τον Προφήτη Ησαΐα, όπως άλλωστε όλα τα γεγονότα τα αφορώντα εις το πρόσωπον της Θεοτόκου και του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Η Είσοδος της Παναγίας μας σχετίζεται με τον αγιασμό της. Εντός του Ιερού Ναού, ωρίμασε πνευματικά ασκούμενη στην υπακοή του θελήματος του Θεού, στην προσευχή και στην ταπείνωση, λαμβάνοντας αμυδρώς τη χάρη του Θεού στη ζωή

της. Αυτή η χάρις την συνόδευσε ως και την ημέρα του Ευαγγελισμού. Τότε πλέον, κατεστάθη ναός του ιδίου του Θεού, αφού εσκήνωσε ο Λόγος του Θεού εις τα έγκατα της Παναγίας μας και εφανερώθη το απ' αιώνων αποκεκρυμμένον μυστήριο της ενσάρκου Οικονομίας του Θεού. Για αυτό λοιπόν σήμερα ψάλλομε ότι η χαρά αρχίζει να ανατέλλει στην ανθρωπότητα διότι το κεφάλαιον της Οικονομίας του Θεού, φανερώνεται στο πρόσωπον της Παναγίας μας. Όμως, όλο τούτο το γεγονός έχει να κάνει και με τη δική μας στάση απέναντι στο μυστήριο του Θεού, το οποίον συνετελέσθη για την ημετέραν σωτηρίαν αλλά και δια την σωτηρίαν ολοκλήρου της κτίσεως του Θεού. Καλείται λοιπόν ο καθένας μας να μιμηθεί την Παναγία μας και να κατασταθεί ναός της χάριτος του Θεού. Αυτός ο Ναός έγκειται στη χάρη του Θεού την οποία εκζητούμε να έλθει προς εγκατάσταση στον καθένα μας ξεχωριστά δια των μυστηρίων. Ιδιαίτέρως δε δια του μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας γινόμαστε κοινωνοί Θείας φύσεως κάθε φορά που συμμετέχουμε σε αυτό. Όμως, το θέμα δεν είναι να καθιστάμεθα ναός του Θεού μόνον κάθε φορά που κοινωνούμε των Αχράντων Μυστηρίων και μόνον για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα. Πρέπει στο διηνεκές να καταξιωνόμαστε πνευματικά ώστε να επέρχεται και η αλλοίωσις της πεπτωκυίας φύσεώς μας δια της μονίμου παρουσίας του Θεού εντός μας. Για να γίνει βεβαίως αυτό, χρειάζεται ο διαρκής πνευματικός αγώνας μας. Μέσω του αγώνα, στόχος είναι η αποξένωση από κάθε τι αντίθετο και αντίθεο εισέρχεται, πρωτίστως στο λογισμό μας και δευτερευόντως υποδουλώνει την καρδιά μας, με αποτέλεσμα την υποδούλωση ολοκλήρου της υπάρξεώς μας στην κάθε είδους κακία και αμαρτία. Εάν πραγματικά οι άνθρωποι είχαμε προσπαθήσει να ζούμε στην κατάσταση του αγιασμού του ναού του σώματός μας, τότε θα αισθανόμασταν τη Βασιλεία του Θεού, όπως μας είχε προαναγγείλει ο Κύριός μας, κατά τη ρήση του «ή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστί».

Πριν την φανέρωση της χάριτος του Θεού εις τον κόσμον, οι άνθρωποι έζησαν στο πυκνό σκοτάδι της αποστασίας από Αυτόν. Για αυτό το λόγο, οι φιλόσοφοι και οι Στωικοί ανέμεναν Εκείνον ο οποίος θα έπαιρνε αυτήν την κατάρα που έδερνε την ανθρωπότητα. Όντως, η ανθρωπότητα άλλαξε. Καθώς η χάρις του Θεού ανέτειλε ξανά στη δημιουργία του, η επί Γής ειρήνη εγκατεστάθη, όπως είχαν εξαγγείλει οι άγγελοι με τη γέννησή Του. Όμως, αλίμονο, έπειτα από είκοσι αιώνες, δυστυχώς, η ανθρωπότητα εστράφη εις τα οπίσω στην αμαρτία, στην ειδωλολατρία, στην ηδονή, στην αδικία, στην εκμετάλλευση του συνανθρώπου, στην καταπίεση των λαών, στις διεκδικήσεις των εδαφών με τις πολεμικές συρράξεις, «Ός κύων έπιστρέψας έπί τόν ίδιον έμετον» (Β' Πέτρ. β' 22). Διερωτάται ο ίδιος ο Κύριος μας, όταν επανέλθει ο Ιησούς στη Δευτέρα Παρουσία, πόση αλήθεια πίστη θα βρει; Πόση χάρη από αυτήν την οποία σκόρπισε στην ανθρωπότητα θα βρει ξανά;

Ο Σεβασμιώτατος, προβληματισμένος, παρεκάλεσε τους ανθρώπους να στρέψει ο καθένας μας εις εαυτόν την καρδιάν και την σκέψη του για να μπορέσουμε εν μετανοία να ανανήσουμε ευχαριστώντας τον Κύριον για την αγάπη του και την θυσία του υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας. Στο τέλος, ευχήθηκε στους ανθρώπους καλά και ευλογημένα Χριστούγεννα και εξέφρασε τη χαρά του που τον αξίωσε ο Θεός για μία ακόμη φορά να ιερουργεί στην ευλογημένη ενορία τους.

